

Oslovila som pani učiteľku

PaedDr. Magdalénu Kremnickú,

ktorá je na našej škole nová. Učí pedagogiku a psychológiu a svojim výzorom vždy upúta pozornosť na chodbách. Položila som jej zopár otázok, na ktoré s radosťou odpovedala a ja som sa dozvedela veľa zaujímavých vecí. Rada by som sa s vami o tieto informácie podelila.

1. Kedy ste dospeli k rozhodnutiu stať sa učiteľkou?

Chcela som byť učiteľkou už od detstva. Bolo to vlastne jediné povolanie, ktoré som vždy chcela robiť, takže inú možnosť som si nepripúšťala.

A už ako 4-ročná som sa hrávala na učiteľku, to bola moja najobľúbenejšia námetová hra. V tomto veku som si vytvorila triedu, imitovala som vzdelávanie, ktoré realizovali moje učiteľky v materskej škole.

Keď som začala chodiť do základnej školy, tam som zase imitovala prácu učiteľov základnej školy. Opravovala písomky, dvere mojej detskej izby predstavovali tabuľu, kde som písala pekne poznámky a vysvetľovala som učivo. Mala som klasifikačný záznam, takže to bola naozaj seriózna škola.

A keď som sa rozhodovala, kam pôjdem na strednú školu, mohla som si zvoliť viacero škôl, ale ja som si vybrala iba jednu, Strednú odbornú pedagogickú školu v Turčianskych Tepliciach.

Keby ma sem neboli zobrali, tak ja neviem, na akej inej škole by som bola. Tu to bolo číslo jeden. Nemala som žiadnu zálohu.

Som stále presvedčená o tom, že to moje prvotné presvedčenie bolo dobré, že som sa nepomyšľala.

2. Akou študentkou ste boli? Mali ste obľúbené predmety?

Myslím si, že som bola som svedomitou študentkou, pripravovala som sa, učila sa a škola ma vždy bavila. Bola to činnosť, ktorá ma naplňovala. Učenie som nepovažovala za nudu či záťaž.

Ja som vlastne popri učení, ešte na základnej škole, zvládala aj tréningy. Hrávala som basketbal, neskôr za Univerzitu Mateja Bela, už ako dorastenka aj ako reprezentantka. Keďže som sa venovala športu, moja príprava na vyučovanie trvala niekedy až do polnoci.

3. Mali ste nejaký vzor alebo vás niekto inšpiroval?

Nemala som úplne jednoznačný vzor.

Veľa učiteľov ma ovplyvnilo, ale vždy som si z každého niečo vzala. Niektorí mali dobrý slovný prejav, druhí boli vtipní, ďalší boli spravodliví v hodnotení, niektorí boli experimentátori, skúšali nové veci alebo rôzne metódy. Z každého som si zobrala trošku. Urobila som si svoj vlastný profil učiteľa.

Uvedomujem si, že je fajn, keď sú aj učители, ktorí vedia byť ľuďmi, nemajú ten taký povýšenecký tón hlasu alebo správanie. Podľa mňa je dôležité, aby vedeli byť empatickí.

Ovplyvnila ma literatúra od českého autora Roberta Čapka. Jeho názory sa zhodujú s mojou filozofiou.

Veľmi sa mi páčil aj páči Ján Amos Komenský, ktorý tvoril už v 17. storočí. Mnohé jeho myšlienky sú nadčasové. My sme ešte dnes nedosiahli to, čo on hlásal.

4. Spomínali ste, že ste chodili reprezentovať školu aj vo vedomostných súťažiach aj v športe, konkrétne v basketbale?

Nevenovala som sa čisto basketbalu, ale v rámci školy sme chodili na súťaže v skoku do diaľky alebo do výšky. Neboli to len celoslovenské, ale tiež tzv. Horehronské hry, ktoré sa konali na štadióne v Banskej Bystrici. Mojou silnejšou stránkou bol beh na krátke trate.

Mám k športu veľmi blízko. Na tejto škole som začala chodiť na basketbalový krúžok, kde sme sa stretávali asi 2-krát do týždňa.

Šport so vzdelávaním má k sebe blízko, učí sebadisciplíne. Možno niekedy nevládzete, nechce sa vám, ale musíte zaťať zuby a prekonať seba samého. Lebo ak nevenujete dostatok času tréningu a príprave, tak stratíte svoju kondíciu a techniku na dosiahnutie cieľa. Zameškané sa ťažko dobieha.

5. Čomu sa venujete vo svojom voľnom čase?

Mám rodinu, takže sú tu povinnosti, ktoré z rodinného života vyplývajú. Rada si chodím zajazdiť na kolieskových korčuliach.

Vo svojom voľnom čase sa veľmi rada venujem práci, myslím tým prípravu na vyučovanie. Baví ma neustále vymýšľať niečo nové, pre žiakov. Rada by som učila iným spôsobom, viac so žiakmi diskutovala o rôznych aktuálnych témach, s ktorými sa nestretnú v učebniciach.

Nebaví ma také to tradičné vyučovanie, prísť, napísať si nadpis, vysvetliť, vyskúšať, odísť.

Sama sa ešte vzdelávam, chodím do školy, pripravujem sa na skúšky, píšem články.

6. Čo filmy a knihy?

Filmy nepozieram a v televízii pre mňa nie je nič podnetné. Uprednostňujem čítanie kníh, hlavne odbornú literatúru zameranú na psychológiu, pedagogiku, napríklad aj od Roberta Čapka, ktorý hovorí o modernej didaktike, o klíme školy. Od tejto literatúry očakávam, že ma ako učiteľa posunie dopredu.

7. Prečo ste si vybrali na učenie práve psychológiu a pedagogiku?

Tým, že som inklinovala k povolaniu učiteľky a ako študentku strednej pedagogickej školy ma najviac zaujali predmety ako psychológia a pedagogika, rozhodla som sa ich aj študovať.

Neviem si predstaviť, že by som študovala niečo iné, lebo toto ma naozaj baví. Myslím si, že to je dôležité, keď učiteľ niečo učí, tak by mal byť o tom sám presvedčený a mal by mať rád svoje predmety. Ak to tak nie je, žiaci to z neho cítia. Učiteľ síce učí, je možno odborník, vyzná sa, ale v tom predmete nie je srdce, nie je tam iskra, ten šmrnc.

Pri mne to bola napríklad slovenčina. Mala som ju rada, začala ju študovať asi rok, no na vysokej škole mala už iný charakter, taký vedecký, pre mňa nezáživný. Nevidela som význam študovať slovenčinu ďalších 5 rokov. Nevedela som si predstaviť, že sa postavím pred žiakov a budem ich učiť slovenčinu, keď ja sama o tom nie som vnútorné presvedčená.

8. Vedeli by ste sa opísať tromi prídavnými menami?

Tak napríklad, myslím si, že som **cieľavedomá**. To znamená, že musím mať pred sebou nejaký cieľ, ak tam nie je, som nespokojná, mám pocit, že prešľapujem na mieste a stagnujem.

Učím sa, čítam, pracujem na sebe, takže povedala by som **pracovitá**.

A možno **húževnatá**, v zmysle vytrvalosti.

Keďže som len človek, „disponujem“ aj negatívami 😊, a tým je napríklad taká prokrastinácia.

9. Máte možnosť vybrať si superschopnosť, ktorá by to bola?

Superschopnosť poznať svojich žiakov, čo sa v nich odohráva, keď som na hodine a rozprávam sa s nimi. Bola by to ako spätná väzba pre mňa, ktorá by ma posúvala ďalej v mojom povolaní.

10. Kde sa vidíte o 10 rokov?

Určite sa vidím v učiteľskom povolaní, to je jedna vec, a potom, že vymyslím novú, efektívnu metódu

vyučovania, ktorá žiakom pomôže v tom, aby sa im ľahšie učilo. Aby radi chodili do školy. Možno to nebude hneď o desať rokov, možno to bude chcieť viac času, ale keď sa na to dívam do budúcnosti, budem na tom pracovať.

Neviem, či poznáte Márie Montessori a jej pedagogiku. Bola to talianska lekárka, ktorá vymyslela systém vzdelávania detí, ktorý sa volá Montessoriovej pedagogikou a ja túžim po tom, aby niekedy existovala „Kremnickej pedagogika“ 😊.

Čo by chceli žiaci, škola ich snov a nastaviť a zladit' to tak, aby sa do tej školy žiaci tešili a zároveň sa tam aj niečo naučili.

Vytvoriť funkčný systém, kde by som za 10 rokov praxe, experimentovania, hľadania spôsobu, mohla vyprofilovať filozofiu svojej pedagogiky.

Čaká ma určite veľa prekážok, stretnutí a výmena názorov s oponentmi, ktorí súhlasia s tým tvrdením, že tradičné vyučovanie je najlepšie.

Nech je škola bezpečné prostredie, plné zábavy, komunikácie o hocičom, kde nikto neostane nepovšimnutý.

Predstavujem si školu, pripravujúcu žiakov na povolania, ale takisto aj pre život ako taký. Pripraviť vás na život v manželskom či partnerskom vzťahu a celkovo v spoločnosti, kde budete schopní čo najlepšie uplatniť a rozvinúť svoj potenciál.

Ďakujem pani učiteľke za jej čas a prajem jej veľa úspechov do budúcnosti.

Nikola Kňazíková z 2.B